

[Aksel Larsen.]

Midler, som man griber til i ekstraordinære Situationer, og som er omfattende og meget skarpe, men som derpaa for lang Tid, for en Aarrække kan bringe nogenlunde ordnede Forhold, og som kan sætte Reaktionen paa Plads.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Hvis der ikke var foregaaet forfatningsstridige Begivenheder i 1920, hvad skulde der saa Amnesti til for?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg foreslaar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at diskutere det Spørgsmaal med Statsministeren.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af:
a) Forslag til Lov om en Kornordning (Regeringsforslag), b) Forslag til Lov om en Kornordning (Privat Lovforslag) og c) Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen.

Forhandlingen genoptoges.

Rasmussen (Gylling): Vi hilser med Tilfredshed, at den højtærede Landbrugsminister paa et saa tidligt Tidspunkt har fremsat disse Lovforslag, da det er af overordentlig stor Betydning, at de kan vedtages saa betids, at alle, som har Interesse i Korndyrkning, har god Tid til at blive fortrolige med den Ordning, der skal gælde. Vi er naturligvis ogsaa tilfredse med, at

Svinerationeringen følger sammen med Kornordningen; de to Ting hører naturligt sammen.

Inden jeg kommer ind paa en Omtale af Lovforslagene, vil jeg gerne sige et Par Ord om den gældende Kornlov, der jo har virket siden 3. August i Fjor. Denne Lov mødte her i Salen meget stærk Modstand fra enkelte Sider, og navnlig var det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der talte paa Retsforbundets Vegne, meget højt oppe eller rettere sagt meget langt ude med de Betragtninger, han gjorde gældende, og de Angreb, han rettede mod de Partier, der ønskede og senere vedtog Loven. Det var Godsejerspolitik og mange andre forfærdelige Ting, hævdede det ærede Medlem. Hvis det ærede Medlem forstaar, hvad man skal gøre, naar man opdager, man har taget fejl, vil han ikke i Dag komme op paa de Højder, han var paa i Fjor, og i hvert Fald vil han ikke fortsat kunne sige, at Loven var en Millionforæring til Godsejerne, for det er vist ikke hidtil gaaet op for de Folk, der har solgt Korn, at de har faaet store Millionbeløb ind for den Kornpris, der har været. Men jeg skal i øvrigt overlade til det ærede Medlem selv at finde den Linie, han vil staa paa, kun skal jeg sige, at det var store Overdrivelser, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i.

Svagheden ved den nuværende Lov er nærmest den, at man ikke har kunnet opnaa de Priser, som Loven forudsatte, og som nærmest var en Betingelse for, at vi i det hele taget fik Loven, idet det gjaldt om at dele Sol og Vind lige mellem de to Parter, der altid er til Stede i dette Spørgsmaal, nemlig de, der skal sælge, og de, der skal købe. Jeg tror derfor, at det foreliggende Lovforslag i højere Grad vil yde Retfærdighed. Det hviler naturligvis paa det samme Grundlag som den gældende Lov, idet det gaar ud fra, at der, som sagt, er to Parter her, nemlig de kornkøbende og de kornsælgende Jordbrugere, og Lovforslaget følger ogsaa den samme Linie som den gældende Lov i den Henseende, at der forudsættes til denne Kornordning at være knyttet en Svineregulering.

Til Lovforslaget om en Kornordning har jeg nogle enkelte Bemærkninger at gøre.

I § 1, Stk. 3, aabnes der Mulighed for en Varebytning, om jeg saa maa sige, hvad